

udvalget, kan den ikke afholde mig fra nu, da Forslaget er stillet af andre, at anbefale at stemme for det. Jeg kan ikke se, at det, uagtet det støtter sig paa en Lov, er rimeligt, at Københavns Kommune til sit Skolevæsen faar et ringere, kun halvt saa stort Tilskud som det øvrige Land. Skønt Forslaget om de 102,000 Kr. støtter sig paa Loven, er det jo ikke saadan, at denne ubetinget forpligter Ministeren til at foreslaa bevilget til København 102,000 Kr. I Virkeligheden forpligter Loven ham slet ikke til at foreslaa bevilget noget til København. Skønt han støtter sig paa den uretfærdige Fordeling i Loven, er det kun et Skøn, han støtter sig paa, og jeg mener, at Skønnet meget vel kunde have været saa liberalt, at man var gaaet til det større Beløb, der er foreslaaet i Underændringsforslaget, de 205,000 Kr. Altsaa, som en gentagen Protest mod den Uretfærdighed, der vises mod Københavns Skolevæsen, og i Fortsættelse af, hvad der tidligere fra vor Side er foretaget med Hensyn til dette Spørgsmaal, vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for det af et større Antal Medlemmer stillede Underændringsforslag om at forhøje Tilskuddet til København saa meget, at Byen derigennem bliver sat i Stand til paa nogenlunde lignende Vilkaar som det øvrige Land at yde sit Lærerpersonele et Dyr-tidstillæg.

N. C. Christensen: Jeg ønsker ogsaa at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Underændringsforslag, der gaar ud paa at stille København lige saa gunstigt som det øvrige Land med Hensyn til Tilskud til Lærerlønningerne. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at halvere det Beløb, Københavns Kommune skal have til Forhøjelse af Lærerlønningerne i Anledning af Dyrtiden, naar Staten paatager sig Forpligtelsen til at betale, hvad det koster for det øvrige Lands Vedkommende. Naar mine Partifæller og jeg ikke i Finansudvalget har stillet Ændringsforslag om at bringe Beløbet op til den Størrelse, der er nødvendig for at give Københavns Lærere et lignende Løntillæg som det, Lærerne faar i det øvrige Land, saa er det, fordi vi ikke i Finansudvalget fik nogen Støtte dertil, og fordi Ministe-

ren modsatte sig det; vi forbeholdt os imidlertid ogsaa at fremdrage Sagen her i Tinget, og da der nu er stillet et Underændringsforslag, der gaar ud paa at øve Retfærdighed overfor København, vil jeg ogsaa anbefale at stemme for det. Jeg kan ikke se, at Spørgsmaalet har nogen Forbindelse med, at man har vedtaget en Lov, hvorved man stiller København ugunstigere med Hensyn til Tilskud til sit Skolevæsen end det øvrige Land. Det, det drejer sig om her, er at yde et Dyr-tidstillæg til Lærere, og dersom man ønsker, at et saadant skal ydes, og anser for rimeligt, at det ydes i København ligesom i det øvrige Land, saa er det ogsaa rimeligt, at man fra Statens Side betaler Udgifterne dertil lige saa godt i København som andetsteds.

Endvidere kunde jeg ønske at gøre nogle faa Bemærkninger angaaende Ændringsforslagene Nr. 17 og 18 om Tilskud til St. Mortens og St. Hans Landsogne. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) anførte forskellige Tal vedrørende Skatteligninger i det øvrige Land, der skulde vise, at disse to Landsogne ikke var uheldigere stillede end saa mange andre. Jeg skal ingenlunde benægte, at der kan være adskillige Sogne, som er ret ugunstigt stillede, og som, dersom man alene ser paa de Tal, som Listerne over Skatteprocenterne udviser, ogsaa kan fremstilles som ligesaa nødlidende som de to Landsogne, her er Tale om. Men man maa erindre, at Forholdet er ikke det samme i to Landkommuner, der væsentlig er beboede af Arbejderfamilier, og i f. Eks. et Par af de vestjydske Sogne, som væsentlig er beboede af Landbrugere. Thi selv om det viser sig, at de sidstnævnte Indtægter, som er opgivne til Skat, ikke er væsentlig større end Indtægterne i de to nævnte Landsogne, saa vil man forstaa, at netop under de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, hvor det er nødvendigt at yde Dyr-tidshjælp til en hel Mængde Arbejdere, vil Trangen i de to Landsogne, som væsentlig bebos af ubemidlede Arbejdere, der ingen Ejendom har, være langt større end i de Kommuner, hvor de fleste Indbyggere er Landbrugere, der selv producerer, hvad de skal bruge i deres Husholdning. Blandt det, der blev anført